

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010180
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Straka
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3115010180.1

Rozhodnutie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti obžalovanému L.i, nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom O. U. nad X., Z. XXXX/XX pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Straku a prísediacich Štefana Blaha a Jána Reháka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.5.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 281 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 9 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku s poukazom na § 87 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona sa trestné stíhanie obžalovaného L.. X. I., nar. XX.XX.XXXX pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak,

ž e

v období od 19.02.2008 asi od 15:30 hodine až do dňa 15.04.2008 do 15:00 hodine v Trenčíne na ulici M. R. Štefánika Č. 426 v kaviarni na 1. poschodí zábavno-obchodného centra MAX v Trenčíne na Opatovskej ceste č. 22 v kaviarni penziónu Magnólia na osobných stretnutiach, i počas vzájomných telefonických rozhovorov, ako zvolený obhajca U. V. obžalovaného v trestnej veci sp. zn. 4T 26/2005 pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa v rozpore s ustanoveniami § 18 odsek 1, 2, 3, 4 zákona číslo 586/2003 Z. z. o advokácií žiadal od U. V. sumu 50.000,- Sk (1.659,70 Eur) pod zámienkou, že ide o úplatok pre sudcu Okresného súdu Trenčín, konajúceho v prvostupňovom rozsudku sp. zn. 4T 26/2005 vedenom proti obžalovanému práp. U. V. s tým, že tento rozhodne tak, že trestné stíhanie vedené proti jeho osobe bude podľa § 314c odsek 1 písmeno d) zákona číslo 141/1961 Zb. s poukazom na § 307 odsek 1 písmeno a), b), zákona číslo 141/1961 Zb. podmienene zastavené, pričom dňa 15.4.2008 v čase asi o 14:55 hodine v Trenčíne na Opatovskej ceste číslo 22 v kaviarni penziónu Magnólia obvinený prevzal od U. V. finančnú hotovosť vo výške 25.000,- Sk (829,85 Eur) ako časť úplatku, ktorú použil pre vlastnú potrebu, pretože dôvod poskytnutia hotovosti si vymyslel, čím získal prospech najmenej vo výške 25.000,- Sk (829,85 Eur),

z a s t a v u j e,

pretože trestné stíhanie obžalovaného L.. X. I. je premlčané.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne dňa 3.2.2015 podala na tunajší súd obžalobu na obžalovaného L.. X. I. pre trestný čin zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že v

období od 19.02.2008 asi od 15:30 hodine až do dňa 15.04.2008 do 15:00 hodine v Trenčíne na ulici M. R. Štefánika č. 426 v kaviarni na 1. poschodí zábavno-obchodného centra MAX v Trenčíne na Opatovskej ceste č. 22 v kaviarni penziónu Magnólia na osobných stretnutiach, i počas vzájomných telefonických rozhovorov, ako zvolený obhajca U. V. obžalovaného v trestnej veci sp. zn. 4T 26/2005 pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa v rozpore s ustanoveniami § 18 odsek 1, 2, 3, 4 zákona číslo 586/2003 Z. z. o advokácii žiadal od U. V. sumu 50.000,- Sk (1.659,70 Eur) pod zámienkou, že ide o úplatok pre sudcu Okresného súdu Trenčín, konajúceho v prvostupňovom rozsudku sp. zn. 4T 26/2005 vedenom proti obžalovanému práp. U. V. s tým, že tento rozhodne tak, že trestné stíhanie vedené proti jeho osobe bude podľa § 314c odsek 1 písmeno d) zákona číslo 141/1961 Zb. s poukazom na § 307 odsek 1 písmeno a), b), zákona číslo 141/1961 Zb. podmiennečne zastavené, pričom dňa 15.4.2008 v čase asi o 14:55 hodine v Trenčíne na Opatovskej ceste číslo 22 v kaviarni penziónu Magnólia obvinený prevzal od U. V. finančnú hotovosť vo výške 25.000,- Sk (829,85 Eur) ako časť úplatku, ktorú použil pre vlastnú potrebu, pretože dôvod poskytnutia hotovosti si vymyslel, čím získal prospech najmenej vo výške 25.000,- Sk (829,85 Eur).

Súd na podklade podanej obžaloby vykonal na hlavnom pojednávaní dôkazy, z ktorých zistil skutočnosti uvedené nižšie.

Obžalovaný L.. X. I. poprel svoju vinu. Na úvod zdôraznil, že vzhľadom na značný časový odstup si už nemusí na všetky podrobnosti pamätať. Uviedol, že začiatkom roka 2005 ho požiadal poškodený o zastupovanie v trestnej veci zneužívania právomoci verejného činiteľa. Pri prevzatí obhajoby od poškodeného dostal zálohu 20.000 Sk. Pri obhajobe poškodeného bol činný a s poškodeným sa viackrát stretol. Začiatkom roka 2006 bol poškodeným požiadaný o zastupovanie vo veci motorového vozidla písaného na pani F., ale užívaného poškodeným, nakoľko svokor poškodeného tlačil, aby poškodený túto vec vyriešil. Aj toto právne zastupovanie prevzal a v rámci toho navrhol spoločnosti v Žiline mimosúdne riešenie sporu, s čím protistrana súhlasila. Preto pripravil mimosúdnu dohodu, vďaka ktorej zachránil svojmu klientovi asi 200.000 Sk. Z dôvodu, že poškodený mal problémy s úhradou trov právneho zastupovania, znížil celkovú sumu za zastupovanie a aj preto je nelogické tvrdenie svedka F. o prijatí len sumy 5.000 Sk, čo predstavuje len zlomok z celkovej sumy zastupovania.

Pre rodinné problémy tzv. zabudol na trestný prípad poškodeného, ktorý bol v štádiu konania po podaní obžaloby. Spomenul si naň až koncom roka 2007, kedy riešil kauzu obžalovaných policajtov, kde bola spomenutá možnosť podmiennečného zastavenia trestného stíhania a preto ho napadlo vyskúšať to aj v prípade poškodeného. V snahe stretnúť sa s poškodeným ho neúspešne telefonicky kontaktoval a preto nadobudol pocit, že sa mu poškodený vyhýba. Aj z týchto dôvodov sa stretol so zamestnávateľom poškodeného, u ktorého sa tiež informoval na možné dôsledky podmiennečného zastavenia trestného stíhania. Až potom sa mu ozval poškodený, s ktorým si dohodli stretnutie v obchodnom stredisku Max v Trenčíne, kde riešili jeho trestnú vec. V rámci tejto porady nešťastne spomenul, že L.. R. chce za vyriešenie jeho kauzy 50.000 Sk. Následne podal podnet na podmiennečne zastavenie trestného stíhania na Okresný súd Trenčín, ktorý trestné stíhanie poškodeného zastavil. Poškodený si voči predmetnému rozhodnutiu sťažnosť nepodal. Podľa jeho odborného názoru v trestnej veci poškodeného, ktorý vinu popieral, dôkazná situácia svedčila proti poškodenému, a ako zvolený obhajca vzhľadom na udelené splnomocnenie už nepotreboval osobitný súhlas na každý procesný úkon, ktorý bol v záujme klienta.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný k požadovaným 50.000 Sk uviedol, že to povedal z obavy z problémov, ktoré poškodený môže robiť pri úhrade trov obhajoby, a ktoré vyplynuli ako už skôr uviedol z predchádzajúceho správania poškodeného. Preto pýtal len to, čo mu bol poškodený dlžný za zastupovanie za dve vyššie spomenuté právne veci, čo zákon o advokácii nevylučuje. Trovy za právne zastupovanie vo veci pani F. uplatňoval nie voči nej ako osobe, ktorá podpísala splnomocnenie, ale voči poškodenému, nakoľko pani F. fakticky vôbec vo veci nevystupovala, ale aktívny bol a vec riešil poškodený, ktorého do toho tlačil jeho svokor Dr. F.. Dodal, že podľa zákona o advokácii sa vyúčtovanie trov robí až po skončení právnej služby, t.j. v kauze poškodeného až po rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne. Preto vyúčtovanie trov za zastupovanie vo veci pani F. odkladal pre neskončenú trestnú vec poškodeného. Doteraz však nikto nespochybňoval spoločné vyúčtovanie, kde uvedené dátumy stretnutí s poškodeným sú vyznačené podľa jeho poznámok.

Obžalovaný priznal, že v druhom štvrtroku 2008 v podniku Magnólia prevzal v obálke od poškodeného sumu 25.000 Sk ako zálohu za obhajobu bez vydania pokladničného dokladu poškodenému, ktorú ale riadne zaúčtoval do svojho účtovníctva. Vyjadril ľútosť nad spôsobom uplatňovania svojich trov.

Vyúčtovanie trov doručoval poškodenému v priebehu roku 2009 po skončení právnej služby, kedy však prebiehalo už jeho trestné stíhanie. Preto nenaliehal na doplatení zvyšných 25.000 Sk, aby tzv. „neprilieval ešte viac oleja do ohňa“.

Z výpovede poškodeného U. V., príslušníka polície, vyplynulo, že obžalovaného spoznal v súvislosti s jeho trestným stíhaním v roku 2004 pre zneužitie právomoci verejného činiteľa. Pri prevzatí obhajoby vyplatil obžalovanému 6.000 Sk na ruku a potom po stretnutí v Žiline v súvislosti s riešením problémov okolo vozidla mu vyplatili, resp. on vyplatil 5.000 Sk, v oboch prípadoch bez dokladu. V jeho trestnej veci neexistovala medzi nimi dohoda o odmene. K samotnému skutku uviedol, že mu zamestnávateľ oznámil, že ho hľadal obžalovaný, s ktorým sa následne stretol. Pri rozhovore, ktorý prebehol vo februári 2008 v Maxe v Trenčíne obžalovaný od neho žiadal sumu 50.000 Sk pre sudcu, ktorý bude riešiť jeho kauzu a 10.000 Sk pre seba. Vznesenú požiadavku obžalovaného oznámil svojmu nadriadenému riaditeľovi X., ktorý na jeho podnet kontaktoval príslušné orgány a ďalej vystupoval už ako policajný agent. Pri nasledujúcich viacerých stretnutiach mal zistiť ako sa má vyriešiť jeho trestná vec, pričom pri poslednom stretnutí s obžalovaným v penzióne Magnólia v Trenčíne v obálke odovzdal obžalovanému sumu 25.000 Sk pre sudcu R.. Predmetné peniaze mu pred tým odovzdali pracovníci z korupcie. O prevzatí 25.000 Sk mu obžalovaný nevystavil žiaden doklad. Ďalej dodal, že vyúčtovanie za obhajobu a právne zastupovanie mu nebolo doručované a spochybnil jeho správnosť čo do rozsahu poskytnutej právnej pomoci, keď sa nevedel vyjadriť či niektoré stretnutia s obžalovaným prebehli. Tiež napadol skutočnosť, že vo vyúčtovaní bola uvedená jeho neaktuálna, bývala adresa. Aj keď nesúhlasil s podmieneným zastavením jeho trestného stíhania, voči doručenému uzneseniu sťažnosť nepodal. Obžalovaný v reakcii na výpoveď poškodeného uviedol, že v trestnej veci poškodeného ako aj v právnej veci pani F. urobil viacero procesných podaní. Pri prevzatí obhajoby poškodeného prevzal od neho 20.000 Sk. Nemal vedomosť o zmene adresy bydliska poškodeného, ktorý mu nezdvíhal telefón a neboli finančne vysporiadaní za vec pani F.. Z týchto dôvodov mal obavy z úhrady trov obhajoby aj preto, že poškodený bol vo finančnej tiesni.

Svedok U.. P. X., bývalý riaditeľ ObO PZ v Dubnici nad Váhom, vypovedal, že vedel o trestnom stíhaní poškodeného. Poškodený mu oznámil, že obžalovaný žiada od neho úplatok pre sudcu vo výške 50.000 Sk. Na riešenie veci zavola vedúceho skráteného vyšetrovania p. U. a následne volal na KR PZ v Trenčíne. Nepamätá si, či by mu poškodený spomínal, že mal podližnosti voči obžalovanému. Poškodený patril medzi priemerných policajtov.

Podľa svedka C.. Z. U., príslušníka polície, si ho zavola vtedajší nadriadený, svedok X., ktorý ho oboznámil so žiadosťou obhajcu poškodeného o úplatok pre sudcu. Spomínala sa suma cca. 60.000 Sk. Poškodený poznamenal, že na to peniaze nemá. Vedel z počutia, že poškodený je trestne stíhaný.

Svedok L. G., živnostník v oblasti stolárstva, potvrdil, že pre obžalovaného robil na zákazku okná a dvere, za čo mu obžalovaný prevodom na účet zaplatil dňa 15.4.2008 sumu 52.000 Sk, ktoré použil na ďalšie podnikanie.

Z výpovede svedka C.. Y. T., účtovníka obžalovaného, súd zistil, že obžalovanému vedie účtovnú agendu od roku 2008. Obžalovaný je štvrtročným platcom DPH a preto musí doklady od obžalovaného preberať do konca príslušného štvrtroka, inak by sa muselo vyhotoviť dodatočné daňové priznanie, čo v prejednávanej veci sa nestalo. Potvrdil, že príjmový pokladničný doklad zo dňa 15.4.2008 na sumu 25.000 Sk ako aj príjmový pokladničný doklad zo dňa 15.4.2008 na sumu 25.000 Sk označený ako P-37 spĺňajú všetky zákonné náležitosti. Druhý doklad bol vyhotovený ich zamestnankyňou a bol určite vystavený v rámci druhého štvrtroka.

Podľa svedka U.. G. F., bývalého svokra poškodeného, od poškodeného vie, že tento odovzdal obžalovanému za obhajobu sumu 6.000 Sk, ktorú obžalovaný prevzal bez toho, aby poškodenému vydal príslušný doklad. O iných platbách a prípadnom úplatku nič nevie. Obžalovaného spoznal cez poškodeného. V súvislosti s kúpou vozidla Škoda Octavia vznikli problémy, o riešenie ktorých požiadal obžalovaného, ktorý sa zúčastnil aj rokovaní v Žiline, kde bol dohodnutý splátkový kalendár na

predmetné vozidlo. Aj keď obžalovaný vo veci nebol veľmi aktívny, po stretnutí mu na obede dal do ruky 5.000 Sk bez dokladu. Ďalej ozrejmil, že vozidlo bolo písané na jeho mamu, ktorá za vozidlo riadne zaplatila. Obžalovaného jeho mama ani nevidela, lebo všetko zariadoval on. Vozidlo občas používal on, inak ho používal poškodený.

Súd poznamenáva, že zaujímavosťou počas výsluchu svedka U. G. F. bolo, že v závere vypočúvania, keď svedok odpovedal už len na otázky obhajcu obžalovaného, odmietol odpovedať na ďalšie otázky obhajcu, resp. na ne odpovedal spôsobom neviem, nepamätám si.

Podľa príjmového pokladničného dokladu zo dňa 15.4.2008 vystaveného obžalovaným /č. I. 601/ tento dňa 15.4.2008 prevzal od poškodeného sumu 25.000 Sk ako doplatok zálohy na obhajobu.

Príjmovým pokladničným dokladom P-37 zo dňa 15.4.2008 /č. I 602/ vyhotoveným pani N. je potvrdené prevzatie sumy 25.000 Sk od obžalovaného, ktorá je zaevidovaná v peňažnom denníku dňa 15.4.2008 pod poradovým číslom 105 /č. I. 603/. V oboch prípadoch je ako účel uvedené právna pomoc.

Obžalovaný si podaním zo dňa 15.6.2009 voči poškodenému vyúčtoval za poskytnuté právne služby odmenu a výdavky za obhajobu v trestnej veci poškodeného a v právnej veci pani F. spolu 63.838 Sk, t.j. 2.112 € /č. I. 609-612/.

Platobným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 11C 183/2004 zo dňa 12.12.2005 bola pani F. ako odporkyňa v 2. rade uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 390.000 Sk s 9 % ročným úrokom z omeškania od 26.5.2004. Právne zastúpenie odporkyne prevzal obžalovaný, ktorý navrhol mimosúdne riešenie sporu, ktorý bol ukončený uzatvorením dohody o vysporiadaní uloženého finančného plnenia zo dňa 3.2.2006, podľa ktorej bola odporkyňa povinná zaplatiť navrhovateľovi 219.000 Sk /č. I. 1168-1173/.

Kópiou bankového dokladu VÚB, a.s. zo dňa 15.4.2008 na č. I. 754-755 bolo preukázané, že obžalovaný dňa 15.4.2008 vložil v hotovosti sumu 52.000 Sk v prospech účtu svedka L. G. č. XXXXXXXXXXXX vedený vo VÚB, a.s. Uvedené bolo potvrdené aj výpismi z predmetného účtu svedka L. G. za čas od 8.2.2008 do 31.7.2008 /č. I. 757-763/, kde na č.l. 760 je výpis zo dňa 15.4.2008 o prijatí sumy 52.000 Sk.

Z výpisov z účtu obžalovaného č. XXXXXXXXXXXX vedeného v Tatra banke, a.s. zo dňa 28.4.2008 / č.l. 748-751 /, ktoré mapujú obraty na účte zo dňa 15.4.2008 a zo dňa 20.4.2009 /č.l. 766-776/, ktoré zachytávajú obraty od 1.2.2008 do 1.8.2008, nevyplývajú žiadne skutočnosti dôležité pre trestné konanie. To isté platí aj vo vzťahu k oboznámeným výpisom z účtu L. U. R. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s. zo dňa 1.2.2010 /č. I. 779-782/ zachytávajúce obraty od 1.4.2008 do 1.8.2008.

Z kópie trestného spisu vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 4T 256/2005 /č.l. 800-959/ súd zistil, že dňa 8.5.2005 bola na poškodeného podaná obžaloba pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a) a c) Tr. zákona úč. do 31.12.2005 /č.l. 801/. V priebehu konania obžalovaný ako obhajca poškodeného podal podnet na podmienené zastavenie trestného stíhania zo dňa 28.2.2008 /č. I. 812/. Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 3.3.2008 sp. zn. 4T 26/2005 podmienené zastavil trestné stíhanie poškodeného /č. I. 814-815/, voči ktorému prokurátor podal včas sťažnosť /č.l. 821-822/. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 20.5.2009 sp. zn. 3To 33/2008 zrušil prvostupňové rozhodnutie a podmienené zastavil trestné stíhanie poškodeného.

Rozhodnutiami predsedu Okresného súdu Trenčín zo dňa 15.8.2014 /č. I. 1067 a 1069/ neboli sudca L. U. R. a asistentka senátu R. P. zbavení povinnosti zachovávať mlčanlivosť.

Z vykonaných a vyhodnotených dôkazov mal súd preukázané, že sa stal žalovaný skutok. Uvedené mal súd osvedčené tak výpoveďou poškodeného, ako aj výpoveďou obžalovaného, ktorý nenamietal, že žiadal od poškodeného sumu 50.000 Sk pod vymyslenou zámienkou poskytnutia úplatku pre sudcu Okresného súdu Trenčín. Z oboch výpovedí zhodne vyplynulo žalované konanie obžalovaného. Zásadný rozdiel medzi nimi však spočíval v prezentovanom motíve. Zatiaľ čo poškodený po celý čas zotrval na domnienke o úplatku pre sudcu, obžalovaný sa bránil tvrdením, že tak konal v záujme dosiahnuť zaplatenie svojich trov, na ktoré mu vznikol nárok v súvislosti s obhajobou poškodeného a s právnym

zastupovaním pani F.. Podľa názoru súdu vo veci vykonané dôkazy svedčia obrane obžalovaného. Ten argumentoval, že vzhľadom na správanie poškodeného, o ktorom nevedel, že zmenil adresu bydliska, ktorému sa nemohol dovolať, a ktorý nemal vysporiadané záležitosti z právneho zastupovania pani F., mal obavy či mu poškodený zaplatí trovy právnej služby ako je uvedené skôr. Na vysvetlenie uviedol, že v rámci riešenia trestnej kauzy poškodeného, ktorý bol stíhaný pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa, sa ho snažil opakovane ale neúspešne kontaktovať, a tak vzhľadom na odstup času a ostatné spomenuté faktory nadobudol obavu, že sa mu poškodený vyhýba. Odôvodnenosť obáv obžalovaného bola posilnená aj výpoveďou svedka C.. U., ktorý dosvedčil, že poškodený pri prvotnom oznámení žalovaného skutku nadriadenému poznamenal, že na to, poskytnutie úplatku, peniaze nemá. Uvedené svedčí o nie práve najlepšej finančnej situácii poškodeného, čo len umocňuje odprezentovanú obavu obžalovaného, ktorý ako obhajca vzhľadom na neukončenú trestnú kauzu jeho klienta - poškodeného nemal a nemohol mať ešte konečnú predstavu o celkových trovách obhajoby. Podľa názoru súdu sa tak jedná o legitímny dôvod prečo obžalovaný aj napriek už prevzatým plátbám, prvá podľa jeho tvrdenia vo výške 20.000 Sk a druhá vo výške 5.000 Sk, požadoval pod vymyslenou zámienkou úplatku pre sudcu ešte sumu 50.000 Sk, a to aj s poukazom na dodatočne vyúčtovanú konečnú sumu (výšku) trov právnych služieb v oboch právnych veciach (trestná a civilná kauza). Vo svetle týchto skutočností preto aj podľa súdu vyznieva vierohodne aj tá časť obrany obžalovaného, že nedoplatok na trovách obhajoby a právneho zastupovania s poukazom na jeho trestné stíhanie súvisiace s osobou poškodeného si dodatočne už neuplatňoval, aby tzv. neprilieval olej do ohňa.

Dôvodnosť podanej obžaloby spochybňujú aj ostatné vo veci vykonané dôkazy. Predovšetkým je to bezpochyby preukázaný fakt, že suma 25.000 Sk prevzatá obžalovaným dňa 15.4.2008 od poškodeného v priestoroch penziónu U. v Trenčíne bola riadna a včas zapísaná do účtovníctva. O tom svedčia nielen listinné dôkazy, príjmové pokladničné doklady zo dňa 15.4.2008 a zápis v peňažnom denníku pod poradovým číslom 105 zo dňa 15.4.2008, ktoré zhodne potvrdzujú spomenutý fakt o zaúčtovaní prevzatej sumy 25.000 Sk, ale aj výpoveď svedka C.. Y. T., účtovníka obžalovaného, ktorý vylúčil prípadne „machinácie“, resp. nezákonné nakladanie s účtovnými dokladmi. V týchto súvislostiach je preto nelogické, aby sumu, ktorú mal obžalovaný podľa tvrdenia obžaloby prevziať ako úplatok, zapísal do svojho účtovníctva. Uvedené podľa súdu skôr nasvedčuje už skôr popísanej obrane obžalovaného. Na ujmu obžalovaného nemožno vykladať ani skutočnosť, že pri prevzatí sumy 25.000 Sk nevydal poškodenému potvrdenie o odovzdaní peňažnej sumy, výdavkový pokladničný doklad. Aj keď podľa súdu sa jedná o pochybenie obžalovaného v zmysle zákona o účtovníctve, samotný tento nedostatok aj s poukazom na už uvedené nemôže zakladať jeho trestnoprávnu zodpovednosť. Okrem toho ako vyplynulo z výpovedí poškodeného a jeho bývalého svokra, svedka F., ani pri predchádzajúcich odovzdaniach peňažných súm 20.000 Sk, resp. 6.000 Sk podľa vyjadrení poškodeného, a 5.000 Sk, neobdĺžali príslušné potvrdenia, čo nenamietala žiadna procesná strana, ani samotní dotknutí svedkovia.

Čo sa týka vyhotoveného vyúčtovania právnych služieb zo dňa 15.6.2009, ani tu súd nezistil zo strany obžalovaného žiadne pochybenie, resp. žiadnu skutočnosť, ktorá by svedčila v jeho neprospech. Podľa súdu obžalovaný správne vyhotovil vyúčtovanie až po ukončení obhajoby po právoplatnom skončení trestného stíhania poškodeného, nakoľko až k tomuto momentu bol zrejмый rozsah právnej pomoci a vykonaných úkonov obhajoby. Zodpovedá logike veci, ak vyúčtovanie bezprostredne nadväzuje na právoplatnosť uznesenia Krajského súdu v Trenčíne dňa 20.5.2009. Ani namietaný fakt, že vyúčtovanie obhajoby a právneho zastupovania nebolo poškodenému doručené, nemá podstatnejší význam pre posúdenie prípadnej trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného, ktorý ako vyplýva z obsahu vyúčtovania toto doručoval poškodenému, ale na už neaktuálnu adresu jeho pobytu. Poškodeným spochybňovaný rozsah poskytnutých právnych služieb neobstojí, nakoľko samotná prokurátorka na hlavnom pojednávaní nepriamo potvrdila jeho správnosť, keď uviedla, že obžalovaný mohol z trestného spisu, a nie zo svojich poznámok, zistiť počet a dátumy stretnutí s poškodeným, pričom však toto svoje obvinenie nepodporila žiadnym dôkazom. Rovnako neobstoja argumenty obžaloby spochybňujúce dôvodnosť zahrnutia trov právneho zastupovania pani F. do konečného vyúčtovania obžalovaným, ktorý tak učinil na farchu poškodeného. Ako vyplynulo z dôkazov predložených obžalovaným, tento bol vo veci právneho zastupovania pani F. aktívny a urobil všetko potrebné na ochranu jej záujmov v predmetnej právnej veci ako formálnej vlastníčky vozidla Škoda Octavia. To svedčí o zjavnej neobjektívite výpovede svedka F., ktorý sa snažil vyvolať dojem neprofesionálneho a neodborného konania obžalovaného vo veci jeho matky. Dôveryhodnosť jeho svedectva je značne spochybnená aj správaním samotného svedka, ktorý v závere vypočúvania, keď svedok odpovedal už len na otázky obhajcu obžalovaného, odmietol odpovedať na ďalšie otázky obhajcu, resp. na ne odpovedal spôsobom neviem, nepamätám

si. Čo je však pre prejednávánú vec podstatnejšie, z výpovede svedka F. vyplynulo, že skutočným, presnejšie faktickým vlastníkom a prevádzkovateľom motorového vozidla Škoda Octávia bol poškodený. Inak si súd nevie vysvetliť dôvod, prečo svedok vypovedal, že predmetné vozidlo písane na jeho viac ako osemdesiatročnú matku občas používal on, inak ho používal poškodený. Uvedené tak korešponduje s celkovou obranou obžalovaného, v časti ktorá sa týkala právnej veci pani F.. Pozornosti súdu tiež neunikol rozpor vo výpovediach poškodeného a svedka F.. Zatiaľ čo svedok F. vypovedal, že sumu 5.000 Sk vyplatil obžalovanému on, poškodený sa skoro po celú svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní držal verzie, že sumu 5.000 Sk vyplatili, t.j. on a svedok F., pričom v druhej polovine svojej výpovede už výslovne uviedol, že to bol on, ktorý predmetnú sumu vyplatil obžalovanému bez dokladu. Všetky objasnené súvislosti tak podporujú a preukazujú tvrdenia obžalovaného, že aj keď splnomocnenie na zastupovanie podpisovala pani F., ktorá ako vyplynulo z dokazovania obžalovaného ani fakticky nepoznala, skutočným adresátom, využívatelom právnych služieb obžalovaného a osobou, v ktorej konečnom záujme bolo právne zastupovanie, bol práve poškodený. Je preto plne prirodzené, že trovy právneho zastúpenia vo vzťahu k sporu, ktorého premetom bolo vozidlo Škoda Octávia, obžalovaný účtoval na ťarchu poškodeného.

Poškodený sa na hlavnom pojednávaní opakovane snažil aj s pomocou obžaloby spochybníť správnosť vedenia jeho obhajoby obžalovaným v už právoplatne skončenej trestnej kauze, kde bol poškodený stíhaný pre trestný čin zneužitia právomoci verejného činiteľa. V tomto bode by súd chcel upozorniť na dva základné fakty. V prvom rade je potrebné si uvedomiť, že v súvislosti s trestnou vecou poškodeného bolo v minulosti voči obžalovanému vedené trestné stíhanie pre prečin marenia spravodlivosti, ktoré bolo právoplatne zastavené s konštatovaním, že v danom prípade konaním obžalovaného nebol spáchaný trestný čin. Ďalším dôležitým momentom je zjavný fakt, že prvostupňové uznesenie, ktorým bolo trestné stíhanie poškodeného podmienene zastavené, bolo riadne doručené poškodenému, ktorý nepodal voči nemu sťažnosť, hoci na hlavnom pojednávaní deklaroval nespokojnosť so spôsobom vyriešenia jeho stíhania. Z uvedeného je tak zjavné, že pri obhajobe poškodeného obžalovaný nepochybil a nekonal v nezájume, resp. v rozpore so záujmom poškodeného, na ktorého strane neboli zistené žiadne prekážky alebo dôvody, ktoré by mu znemožnili sa brániť podaním opravného prostriedku. Uvedené je o to viac zarážajúce, že poškodený v čase doručovania spomínaného prvostupňového uznesenia o podmienene zastavení trestného stíhania bol a stále je príslušníkom policajného zboru a preto možno u neho rozumne predpokladať aspoň základné právne vedomie, znalosti, vrátane možnosti podať voči predmetnému uzneseniu sťažnosť. Tento fakt preto do značnej miery spochybňuje ním prezentovanú nespokojnosť s obhajobou zo strany obžalovaného. Už len samotná skutočnosť, že poškodený je aj naďalej príslušníkom policajného zboru spochybňuje jeho výhrady voči obžalovanému.

Pokiaľ ide o ostatné dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní na návrh obžaloby, ani z nich nevyplývajú skutočnosti, ktoré by usvedčovali obžalovaného zo spáchania žalovaného trestného činu, resp. presnejšie, že konal vo vzťahu k poškodenému s podvodným úmyslom. Či už výpoveďou svedka G. alebo listinnými dôkazmi, ktoré zobrazovali finančné obraty na bankových účtoch obžalovaného alebo sudcu L.. R., nebolo preukázané nič, čo by svedčilo o vine obžalovaného alebo by bezprostredne súvislo s prejednávanou trestnou kauzou. Ani svedectvám C.. U. a U.. X. vo vzťahu k predmetu konania nemožno priznať relevantnú váhu. Jedná sa len o nepriame svedectvá osôb, ktoré poznatky o žalovanom skutku nadobudli od poškodeného. Preto nepredstavujú priamy zdroj poznania, ktorý ani výraznejšie neprispel k zisteniu skutkového stavu alebo k objasneniu skutočností dôležitých pre trestné stíhanie.

V prejednávanom prípade obžaloba navrhla vykonať konfrontáciu medzi obžalovaným a poškodeným za účelom odstránenia rozporov medzi nimi. Súd však tento návrh neakceptoval, nakoľko mal za to, že jeho vykonaním by sa nezistili nové skutočnosti dôležité pre trestné konanie. Pri rozhodovaní o tomto návrhu obžaloby súd vychádzal aj zo skutočností, ktoré vyplynuli z vypočúvania poškodeného. Poškodený v závere svojho výsluchu výslovne uviedol, že k veci nemá čo viac uviesť, pričom tak učinil potom, čo mal obžalovaný možnosť vyjadriť sa k jeho výpovedi, keď v rámci výsluchu poškodeného došlo k viacerým vzájomným vyjadreniam (reakciám) medzi poškodeným a obžalovaným, ktoré neprinesli nič nové, ani odstránenie rozporov medzi nimi.

Z písomne podanej obžaloby bolo zrejmé, že obžaloba žiadala vykonať aj tie dôkazy, ktoré boli zabezpečené v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 4T 19/2013, kde podaná obžaloba bola odmietnutá a trestná vec bola vrátená prokurátorovi. Uvedenú požiadavku súd už na začiatku hlavného pojednávania odmietol s poukazom na odôvodnenie uznesenia Okresného súdu

Trenčín sp. zn. 4T 19/2013 zo dňa 18.9.2013, kde sa v podstate konštatovalo, že vznesené obvinenie a podaná obžaloba čo do totožnosti stíhaného skutku nemajú oporu v uznesení o začatí trestného stíhania, z čoho vyplýva, že v tomto konaní zabezpečené dôkazy nemajú procesný základ v žiadnom uznesení o začatí trestného konania, čo z nich činí nezákonné dôkazy. Súd však pripustil tie dôkazy, ktorých obsah nebol závislý od procesnej aktivity vyšetrovacích orgánov, nakoľko predmetné dôkazné prostriedky obsahujú informácie nezávislé a objektívne dané bez ohľadu na činnosť procesných strán (napr. bankové výpisy a pod.). Je tiež potrebné upozorniť, že vykonanie niektorých z týchto navrhovaných dôkazov spôsobom ako sa vykonávajú listinné dôkazy, teda postupom podľa § 269 Tr. poriadku predstavuje porušenie ustanovení Tr. poriadku.

S poukazom na objasnené skutkové okolnosti, keď podľa názoru súdu obžaloba neunesla dôkazné bremeno vo vzťahu k subjektívnej stránke konania obžalovaného, má súd za to, že v konaní nebol preukázaný podvodný úmysel obžalovaného. Na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie a na jeho základe zistený skutkový stav podľa názoru súdu neumožňovali vysloviť jednoznačný záver, že by obžalovaný konal s úmyslom podviesť poškodeného. Na podklade dôkazov produkovaných počas trestného konania si súd práve naopak dovolí konštatovať, že po vyhodnotení všetkých okolností prípadu tak jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach bola obrana obžalovaného v podstatných bodoch podporená a potvrdená.

Preto s poukazom na nepreukázanie podvodného úmyslu obžalovaného, keď obžalobe ako nositeľke dôkazného bremena sa nepodarilo jednoznačne vyvrátiť obranu obžalovaného, že konal v záujme dosiahnuť zaplatenie svojich trov, na ktoré mu vznikol nárok v súvislosti s obhajobou poškodeného a s právnym zastupovaním pani F., súd nedospel k jednoznačnému záveru, že by obžalovaný konal s úmyslom sa bezdôvodne obohatiť. Vykonaným dokazovaním bolo práveže preukázané, že obžalovaný mal na požadované plnenie právny nárok, ktorý vznikol z titulu obhajoby a právneho zastupovania poškodeného, resp. pani F., pri absencii podvodného úmyslu obžalovaného, ktorý nebol jednoznačne dokázaný. Sporným ostal len spôsob domáhania sa trov právnej služby, ktorý možno označiť ako „úskok“ zo strany obžalovaného, ktorý použil vymyslený dôvod, aby dosiahol uspokojenie svojej oprávnenej a riadne zdokladovanej pohľadávky.

S poukazom na zistené okolnosti prípadu má súd za to, že obžalovaný s ohľadom na jeho subjektívnu motiváciu nemohol porušiť dôležitú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o advokácii. Z tohto dôvodu nebolo možné žalovaný skutok kvalifikovať ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 Tr. zákona, ale len ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, za spáchanie ktorého zákon ukladá trest odňatia slobody vo výšky dvoch rokov. A nakoľko od spáchania žalovaného skutku po vznesenie obvinenia, ktoré je v danom prípade časovo zhodné so začatím trestného stíhania, uplynula doba dlhšia ako šesť rokov, je evidentné, že s poukazom na ustanovenie § 87 ods. 1 písm. e) Tr. zákona (trojročná premlčacia doba) je trestné stíhanie obžalovaného prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona premlčané.

Z tohto dôvodu preto súd trestné stíhanie obžalovaného ku dňu konania hlavného pojednávania ako premlčané zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor a poškodený podať do 3 (troch) dní od jeho oznámenia (doručenia) sťažnosť prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Podaná sťažnosť má odkladný účinok.